

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Petri Ribadeneiræ, Societatis Iesv Presbyteri, De
Tribulationibus huius seculi Libri Duo**

Ribadeneyra, Pedro de

Coloniae, 1604

XII. De remedijs tribulationis tempore nobis necessarijs.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50340)

DE REMEDIIS TRIBVLATIONIS
tempore nobis necessarijs.

QVando quidem media, de quibus præcedenti capite egimus, parum admodum conducunt ad subleuandam miseriam, & mitigandum dolorem à tribulatione nobis inflictum, alia certiora & efficaciora prioribus quærenda & excogitanda sunt. Licet enim ex nostra virtute tribulationes effugere & ne superueniant impedire nequeamus, scire tamen nos conuenit, quid faciendum sit, ut si fortè aliquandò superuenerint, non tantum non noceant, sed profint etiã utilitatẽq; & fructum nobis afferat maximũ.

Primum ergò remedium quo tanquã foriissimo clypeo omnes tribulationis ictus exceptos repellamus, cognitio est sui ipsius, ut nimirum homo agnoscat se hominem, subiectum omnibus mundi miserijs, pariterq; intelligat mūdũ hunc, exilij nostri locũ, repletũ esse bestijs & feris syluestribus, obsitũ rubis, & per seminatũ spinis ac tribulis, ita ut nusquã pedẽ figere valeamus, quin lædamur & lacermur ab illis. Quis miratur Solẽ magis aestuare diebus canicularibus, & cælum frigidus

LIBER PRIMVS. 37

gidius esse brumali, quàm reliquo anni tempore? quis obstupescit nautas in pelago velificantes perpeti iniuriam piscium & fluctuum marinorum? nullus profectò, opinor, nisi fortasse quispiam mutationis & qualitatis temporum atq; locorum fuerit ignarus. Cur ergò miratur homo, si patitur vt homo, & affligitur molestijs, quibus expositi sumus omnes, quotquot turbulentissimum & periculosissimum huius miserabilis vitæ mare nauigamus? Huiusce rei cõsideratio duo operatur in nobis, videlicet ne admiremur vel obstupescamus nimium ærumnas superuenientes, cùm ille ordinarius & communis sit fructus omnium, quem in hac miseriarum valle colligimus; præterea vt semper parati, muniti, atque armati simus aduersus tribulationis impetus, quò minus eos sentiamus, quæ admodum S. Cyprianus attestatur, dicēs. In tristitia & gemitu simus necesse est omnibus diebus vitæ nostræ. Edamus panē necesse est cū sudore & labore. Vnde vnusquisq; nostrū cū nascitur, & hospitio mūdi huius excipitur, initium sumit à lachrymis: & quāuis adhuc omniū nescius & ignarus, nihil aliud nouit in illa ipsa prima natiuitate, quàm flere: prouidētia naturali lamentatur vitæ mortalis anxietates; & labo-

Lib. de bono patiente

labores & procellas mundi quas ingreditur, in exordio statim suo, ploratu & gemitu rudi anima testatur. Sudatur enim quam diu isthic viuitur & laboratur. Nec sudantibus & laborantibus possunt alia magis quàm patientiæ subuenire solatia.

Alterum, quo se quisque in tribulationibus suis consolari debet, remedium est, vt nimirum agnoscat & confiteatur se iustè pro peccatis affligi, pœnasque quas sustinet, inferiores esse offensis à se commissis, ita vt non sine causa cum Iosephi fratribus dicat: *Merito hæc patimur; quia peccauimus in fratrem nostrum, videntes angustiam animæ illius, dum deprecaretur nos, & non audiuimus: idcirco venit super nos ista tribulatio.* Et cum S. Iudith: *Reputantes peccatis nostris, hæc ipsa supplicia minora esse flagella Domini, quibus quasi serui corripimur, ad emendationem; & non ad perditionem nostram euenisse credamus.* Et quamuis fortè ex impostura & suspitione, seu falso aliquo testimonio procedat afflictio, non tamē ideò nos ipsos iustificemus, sed gratias Deo agamus, quòd ipsius auxilio à tali culpa simus innoxij, recognoscentes interim aliorū nos delictorum onere oppressos, propter quæ maiorem etiam hac tribulatione pœnam

pœnam commeruerimus.

S. Gregorius Magnus, cum citra rationem & æquitatem ab Imperatore Mauritio vexaretur, inter cetera, hæc ei verba scripsit: Et quia omnipotenti Deo incessanter quotidie delinquo, aliquod mihi apud tremendum examē illius esse remedium suspicor, si incessantibus quotidie plagis ferior. Et credo, Auguste, quia eundem omnipotentem Dominum tantò vobis amplius placatis, tantò me ei malè seruientem districtius affligitis. Ad hæc etiam admiranda & obstupescenda est ineffabilis bonitas Dei, qui non secundum culparum meritum nos tormentis infernalibus tradit excruciatos, sed veluti mitissimus Iudex, contentus est, quòd maleficos aliquam diu tenuerit captiuos, quos iustitiæ capite plectendos iudicaret.

Nec inutile fuerit examinare & mundare consciētiam ab omnibus quæ Deo displicere, vel afflictionis causam esse cognouerimus, pijs item vacare precibus, humili confessione & dignis pœnitentiæ & satisfactionis operibus commissa delere, denique ad augustissimum Eucharistiæ sacramentum cum amore, reuerentia, & honore debito percipiendum frequenter accedere: neque enim

ab

Lib. 4. Ep.
pist. 31.

90 DE TRIBVLATIONE

ab alio vulnera nostra sanari possunt, præterquam ab ipso qui ea nobis inflixit, nec aliter curantur quàm medicina sacramentorum, quæ à Christo Domino instituta, salutaria & efficacissima sunt remedia seu diuina medicamenta aduersus peccatū; præsertim altaris Sacramētū, quod Sacramētū dicitur Sacramētū, & est fons omnis gratiæ, in quo seipsū Deus anime afflictæ communicat, recreans eam sua præsentia, & tanquam medicus sapientissimus saluberrimo medicamine omnes illius sanat infirmitates.

Porro vt diligentius & cum maiori fructu id ipsum exequamur, recordemur Deum primam & principalem esse causam omnium nostrarum tribulationū, qui tanquam pater bonus castigat quos diligit filios, eiusque correctiones euidentissima signa sunt amoris sui erga nos. Et quoniam existimamus malitiam hominum omnem causare molestiam; idcirco diligenter aduertendum est, quod nec homines, nec dæmones, adeoque nec ipse infernus satis potens sit lædere, nedum auferre capillum, nisi permittat DEVS, & praua eorum voluntate ad salutem & vtilitatem nostram vtatur.

Iob. cap. i.

Si enim Diabolus nocere corpori, &
bonis

bonis sancti Iob damnatum inferre ne-
 quiuit, quoadusque hanc ipsi Deus face-
 ret potestatem: si etiam intrare in porcos
 maligni spiritus non potuerunt, prius-
 quam eis Saluator permitteret, quanto
 minus mortalium aliquis incommoda-
 re nobis poterit præter Dei voluntatem,
 quandoquidem, *capilli capitis nostri*
numerati sunt? Quare non immerito fan-
 ctus Iob calamitates, misérias, & dolores
 suos non Diabolo, sed Deo ascribit, qui
 talem maligno spiritui dedit potestatem
 ad maiorem famuli sui salutem, vnde &
 dixit: *Dominus dedit, dominus abstulit: sit*
nomen Domini benedictum. Huc etiam per-
 tinet illud S. Augustini: *Medicatis, hæc*
mihi diabolus fecit: prorsus ad Deum
tuum refer flagellum tuum, quia nec di-
abolus tibi aliquid facit, nisi ille permit-
tat, qui desuper habet potestatem, aut ad
pœnam, aut ad disciplinam. Et illa B. Gre-
 gorij sententia: *Voluntas Sathanæ semper*
iniqua est, sed nunquam potestas iniusta: quia
à semetipso voluntatē habet, sed à Domi-
no potestatem. Quod enim ipse facere ini-
 que appetit, hoc Deus fieri non nisi iuste
 permittit. Atque hæc causa est cur in pri-
 mo Regum libro legatur, quod spiritus ne-
 quam exagitauerit Saulem, cum tamen
 idem ipse spiritus Domini appelletur:
 spiri.

Luce 8.

Luce 12.

Iob. 1.

Ier. Psal. 31.

Lib. 2. mo-

ral. ca. 6.

Cap. 18.

92 DE TRIBVLATIONE

Spiritus quidem Domini ob iustam sibi à Deo concessam facultatem, Spiritus verò malus ob desiderium inique & malitiosæ suæ voluntatis.

Gen. 45.

Yoseph ille singularis castitatis amator fratribus suis consternatis & nimio terrore perterritis dixit: *Nolite pauere, neque vobis durum esse videatur, quod vendidistis me in his regionibus: pro salute enim vestra misit me Deus ante vos in Aegyptum.*

2. Reg. 16.

Rex David etiam contumelijs à Semei affectus, Abisai maledico caput amputare volenti ait: *Quid mihi & vobis est filij Saruie? Dimittite eum vt maledicat: Dominus enim præcepit ei vt malediceret David: & quis est qui audeat dicere, quare sic fecerit?* Verùm his omnibus clarius Saluator, qui cum Petro præcepisset vt gladium suum in vaginam mitteret, continuo

Ioan. 18.

subiunxit: *Calicem quem dedit mihi Pater, non bibam illum?* non dixit calicem sibi præparatum à Iuda, Scribis, vel Pharisæis, quia ministros tantum illos passionis suæ futuros sciebat. Postmodum etiam Pilato admiranti & dicenti: *Mihi non laqueris? nescis quia potestatem habeo crucifigere te, & potestatem habeo dimittere te?* Respondit Iesus, *Nō haberes potestatem aduersū me vllā, nisi tibi datū esset desuper.*

Ioan. 19.

Quemadmodum enim si hirudo (cuius

ius natura est non prius desistere, quàm totum exhauserit sanguinem) ad infectum exugendum cruorem & pristinam aegrotò restitendam sanitatem, medicina loco adhibeatur, stultè profectò agit infirmus, si medico non acquiescens, nec sanguinem corruptum extrahi permittens, hirudinis potius naturam, quàm medici consideret intentionem: simili planè modo, & nos miseri imprudenter & inconsideratè agimus, quando in afflictionibus nostris ab hominibus alijsq; creaturis procedentibus, earùdem magis molestiam, quàm Dei attendimus voluntatem, qui iisdem non secus ac sanguisugis quibusdam utitur in salutè & sanctificationè nostram. Hinc Psaltes Regius ad Deum tanquam ad medicum supremum confugiebat, dicens: *Eripe animam meam ab impio, frameam tuam ab inimicis manus tue.*

Psal. 16.

CAPVT XIII.

DE ALIIS, QVIBVSDAM MEDICIS in tribulatione necessarijs.

PRÆter illa quæ dicta sunt meminerit etiam homo afflictus Deum iustissimum esse redditorem promissorum, & fidelissimum suis amicis, quibus tribulatio-

tionis